

עפ"ת (חיפה) 73805-08-25 - יעקוב מועדי נ' מדינת ישראל

עפ"ת (חיפה) 73805-08-25 - יעקוב מועדי נ' מדינת ישראל מחוזי חיפה

עפ"ת (חיפה) 73805-08-25

יעקוב מועדי

נגד

מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי בחיפה בשבתו כבית-משפט לערעורים פלייליים

[07.09.2025]

כבוד השופט זיו אריאלי

פסק דין

1. לפניי ערעור על פסק דינו של בית משפט לתעבורה בעכו מיום 10.6.25, אשר הרשיע את המערער בעבירות שיוחסו לו בכתב האישום, והטיל עליו את העונשים הבאים: פסילת רישיון נהיגה לתקופה של חודשיים, פסילה על תנאי, קנס כספי בסך 1,500 ₪.
2. בתמצית - נגד המערער הוגש כתב אישום המייחס לו עבירה של נהיגה ברכב כשרישיון הרכב פקע. על פי כתב האישום, בתאריך 3.3.25 בשעות הלילה, נהג המערער ברכב, על אף שרישיון הרכב פקע לפני למעלה משנה. כתב האישום והזימון לדיון נמסרו למערער במועד ביצוע העבירה.
3. ביום 10.6.25 התקיים דיון אליו לא התייצב המערער. לבקשת המשיבה, הורשע המערער בעבירה שיוחסה לו ודינו נגזר בו ביום, תוך שבית המשפט הטיל עליו את העונשים הנזכרים לעיל.
4. ביום 18.8.25 הגיש המערער בקשה לביטול פסק הדין שניתן בהיעדרו. בבקשה נטען כי המערער הגיש בקשה לדחיית מועד הדיון בשל אבל. הוא לא קיבל זימון חדש, ולאחר שבירר בבית המשפט, גילה כי ניתן פסק דין בהיעדרו. המערער הפקיד את רישיון הנהיגה שלו, כנדרש. נטען כי המערער שילם את אגרת הרישוי של הרכב עוד בטרם נתפס על ידי השוטר. המערער התכוון באותו יום לגשת למכון רישוי למבחן רישוי לרכב. בית המשפט דחה את בקשת המערער, שכן המועד להגשת הבקשה חלף, וכן בשל כך שלבקשה לא צורף דבר המלמד על הגשת בקשה לדחיית מועד הדיון (טענה אשר לא היה בה כדי לסייע למערער, שכן חובת ההתייצבות לדיון חלה כל עוד לא ניתנה החלטה הדוחה את הדיון). נקבע בנוסף כי בבקשה מודה המערער למעשה בביצוע העבירה, שכן אין בעצם תשלום האגרה (מבלי שהרכב עבר מבחן רישוי) כדי לפטור את המערער מאחריות.
5. מכאן הערעור.
6. שמעתי את טענות המערער, אך לא מצאתי בהן כל ממש.
7. המערער ידע על מועד הדיון שהתקיים בבית המשפט קמא ביום 10.6.25, אך לא התייצב. אין כל תמיכה לטענותיו - לא ביחס לסיבה בגינה לא התייצב, ולא ביחס לבקשה שהגיש לדחיית מועד הדיון. מדובר בטענה בעלמא, אשר בוודאי אינה מקימה עילה מוצדקת לאי התייצבות לדיון. בנוסף, וכפי שציין בצדק בית המשפט קמא - גם לו היה ממש בטענה כי המערער הגיש בקשה לדחיית הדיון, הרי שכל עוד לא נעתר בית המשפט לבקשתו, חלה עליו חובה להתייצב לדיון.
8. אף אין חשש לעיוות דין, שכן המערער מודה למעשה כי בעת שנסע ונבדק על ידי שוטר - לא היה לרכבו רישיון תקף. משכך, הרי שאין למערער כל טענת הגנה ראויה לשמה.
9. בהיעדר עילה לאי התייצבות ובהיעדר חשש לעיוות דין - הרי שלא נפלה שגגה בהחלטת בית המשפט קמא, ובדין נדחתה הבקשה על הסף. הערעור נדחה לפיכך. המזכירות תעביר את העתק פסק הדין לצדדים. ניתן היום, י"ד אלול תשפ"ה, 07 ספטמבר 2025, בהעדר הצדדים.